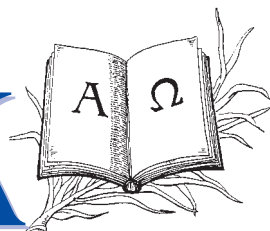

Békehírmők

2010. január 24.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CIV. ÉVF. 4. SZÁM

Meghívó Nagyváradra

a világszövetségi vasárnap jubileumi nagygyűlésére

2010. február 7-én, vasárnap 17 órakor (magyar idő szerint 16 óra!) a Nagyvárad Első Magyar Baptista Imaházban tartja jubileumi közös záró istentiszteletét a Magyar Baptista Világszövetségének testvérisége.

A Kárpát-medence területén 480 évvel ezelőtt elinduló anabaptista mozgalom és a nemzetközi baptista misszió 400 éves jubileuma kapcsán szerte a nagyvilágban ünnepsorozat keretében emlékezett meg a 110 millió főt számláló baptisták nagy családja, amibe mi magyar baptisták is bekapcsolódtunk az elmúlt esztendőben szerte az anyaországban éppúgy, mint az elcsatolt országrészekben (Felvidék, Kárpát-

alja, Erdély, Délvidék) és a tengerentúlon. Az ünnepi alkalmakat igyekeztünk a szomszédos szlovák, ukrán, román és szerb baptista testvérszövetségek vezetőivel is összehangolni, és velük együtt megtartani.

Most a záró hálaadó ünnepségre Nagyváradon, a Kornya Mihály által alapított gyülekezetben kerül sor a világszövetség vasárnapján (BVSZ-MABAVISZ), melyen a Magyar Baptista Világszövetségének vezetőin kívül a több mint százezer tagot számláló Romániai Baptista Szövetség elnöke, *Oniel Bunaciu* is részt vesz a szolgálatokban. Erre az alkalomra minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Magyar baptisták a határon innen és azon túl

9. A magyar baptisták helyzetének történelmi értékelése (befejező rész)

Ahogy a korábbi cikksorozatban körbejártuk a nagyvilágban szétszóródott, diaszpórában élő magyar baptista testvéreink sorsát és jelen helyzetét, összefoglalásként a következőket jegyezhetjük meg. A 19. század közepén elinduló, majd a századfordulón erőteljes növekedésnek induló magyar baptista misszió súlyos törést szenvedett az első világháborút követően. A győztes nagyhatalmak Trianonban az „oszd meg és uralkodj” ördögi elv alapján eldöntötték az ezeréves történelmi Magyarország területének szétdarabolását, nemzeti egységének megbontását, és lakosságának teljes erkölcsi és gazdasági tönkretételét. Nem gondolva arra, hogy ezzel a kegyetlen diktátummal előidézik a nemzetiszocialista és

kommunista rendszerek, embertelen eszmerendszerére épülő totalitárius államalakulatok létrejöttét Közép-Kelet-Európában, amely időzített bombaként robbantotta ki a második világháborút és a nyomában kialakuló, nemzeteket rabigába kényszerítő egyházellenes ateista diktatúrák kiépülését. Ez további sok szenvedést zúdított magyar népünkre, benne baptista hittestvéreink életére is.

A II. világháborút lezáró újabb párizsi egyezmény ismételen figyelmen kívül hagyta a nemzetek önrendelkezési jogát és az egyszer már súlyosan elhibázott trianoni „status quót” erőltette ismételen vissza a Kárpát-medence felosztását illetően.

(folytatás a 27. oldalon)

Uram, adj nekik valami jót! Mindegyiküknek olyan nagy szüksége van erre, akik velem élnek. Olyan sokszor vagyok önző velük szemben, és csak ritkán önfeláldozó, bár szeretem őket.

Olaf Hallesby

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

...elküldelek titeket mint juhokat a farkasok közé... (Máté 10,16)

A HÉT GONDOLATA

A látásban járó, sorsát, körülményeit bebiztosítani igyekvő emberi természet és logika lehetetlennek interpretálja ezeket a sorokat. Van bajok, körülmények, amiket Isten nem változtat meg az életünkben, így azokból nincs menekvés, de nem szükséges, hogy azok összeroppantsanak bennünket, hiszen ugyanakkor jelenlétével bátorít, és elégséges erőt biztosít az elhordozásukhoz. Nem lehetetlen hát a keresztyén tanítványi küldetés, még ha annak tűnik is a krisztusi agenda alapján. (Várady Endre)

A HÉT GYAKORLATA

Vállald a meggyőződésed szerinti viselkedést!

A HÉT IMÁJA

Uram Krisztusom, köszönöm, hogy nem csupán arra emlékeztetsz, hova küldtettem, hanem arra is, hogy te magad küldesz. Köszönöm, így merek maradni. Amen.

BVSZ-vasárnapi célgyűjtés az újpesti imaházban

Február 7-én, vasárnap az Újpesti Baptista Imaházban (Kassai u. 26.) 17 órai kezdettel BVSZ-vasárnapi ünnepi alkalmat szervez a budapesti egyházkerület, melyre mindenkit szeretettel várunk (részletesebb információ a Programajánló rovatban). Alkalmunkon célgyűjtést tartunk, melynek bevételét a megpróbáltatásban levő Filemon lelkipásztorcsalád megsegítésére ajánljuk föl.

Az egyházkerület minden gyülekezetét szeretettel hívjuk!

BBEK kerületi tanács

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Február 7-én**, vasárnap az Újpesti Baptista Imaházban (Kassai u. 26.) 17 órai kezdettel **BVSZ-vasárnap** ünnepi alkalmat szervez a Budapesti Egyházkerület.

Alkalmunk fő gondolata: életváltozások. Az igehirdetést *dr. Almási Tibor*, a BTA rektora végzi. A programok sorában a BTA tanárai és diákjai szolgálnak. Vendégünk lesz még az Európai Nőszövetség elnöksége. Hallhatjuk majd az összevont énekkar szolgálatát is, melyet *Oláh Gábor* és *Kovács István* vezetnek. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

♦ **Március 17-25-ig** a BMSZ **tavaszi svájci túrát** szervez. Jelentkezési határidő február 15. Érdeklődni lehet a bmszbayer@t-online.hu e-mail címen vagy a 20/886-3978-as vagy a 30/9531-737-es telefonszámokon.

Elbocsátás ima miatt

Olive Jones, az 54 éves angliai tanítónő mozgásukban korlátozott gyermekeket tanított. Egy leukémiás kis tanítványával foglalkozva imádkozni is készült a gyermekkel. A szülők felháborodással fogadták ezt az ötletet, és a tanítónő engedett a tiltakozásuknak – az ima elmaradt. A meggyőződésükben mégis mélyen megzavart szülők ezután feljelentették a nevelőt, akit az angliai hatóságok elbocsátottak az állásából. (forrás: www.lifesitenews.com, fordította *Novák József*)

A sátán nem retteg

Nem, a sátán nem retteg a mi logikai képességeinktől, a kitűnő beszédképességeinktől; de amikor elkezdünk a Bibliából idézni, akkor jön rá a rettegés, és a félelme az, hogy elhisszük az Igét. A sátán nem szkeptikus; nincs kétsége a Könyv ihletettsége és ereje felől. Az ördögök hisznek és rettegnek, sok emberrel ellentétben. Ő, a sátán teológiája ezen a ponton nem téved, és az Úr egyértelműen meg akarja nekünk mutatni, hogy az első dolog, amit a sátán el akar érni, amikor az Isten igéjét prédikálják, hogy megpróbálja az igét elvenni a szívükből.

Archibald Brown

270 éves a debreceni Kántus

„A Kántus egyik emlékkönyvének az első oldalára Gárdonyi Zoltán rajzolta fel 'Ne félj, csak higgy' címmel kétszólamú kis művét, amelyet a kórusnak írt, és azonos a 2Tim 1,7-tel: 'Nem csüggedésnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.' Reménnyel tekintünk tehát a jövő felé, és fohászkodunk azért, hogy legyen mindig erőnk a szolgálat végzéséhez, legyen szeretetünk, amelylyel egymás felé fordulunk, és maradjunk józanok, hogy Urunk ügyétől semmi esetben el ne térjünk." (Mózes Dávid Kántus-jegyző ünnepi beszámolójából)

Mi röviden a Kántus? Magyarország egyik legrégebbi, de örökké fiatal énekara. A magyarság csodálatos kóruskultúrájának aktív részese és alakítója. Bizonyítéka az embereket összefogó és szolgálatba állító krisztusi művészetnek. Sok-sok baptista fiatal is a Debreceni Református Kollégium gimnáziumában tanulva részese lehetett ennek a csodának, amit meghatározó és az életet elkísérő élményként hordoznak magukban.

A kórust jelenleg 60-70 fő alkotja. A Kántust *Berkési Sándor* Liszt-díjas karnagy vezeti, orgonistájuk *Virágh András Gábor*. A Kántus, ahogyan mindig, most is nyitva áll azon fiatal testvérek előtt, akik szívesen csatlakoznak szolgálatához.

A Kollégiumi Kántust 1739-ben alapította a Debreceni Református Kollégium zseniális matematikaprofesszora, *Maróthi György*, aki rövid hatévi működése során újjászervezte az egész iskolát. Így jött létre az első, azóta is folyamatosan működő magyar ifjúsági kórus, a Kántus. A Kántus a kezdeti fiú-vegyes kari, majd hosszú férfikari időszak után 1954 óta működik vegyes karként. A Kántus egyházi és világi műsora lehetővé teszi, hogy a magyar kórusmozgalmak versenyein, ünnepi koncertjein részt vehessen.

Minősítésük a Magyarországon elérhető legmagasabb: hangversenykórus „summa cum laude” fokozat, amelyet 1996-ban szereztek meg.

Külföldi útjaik során eljutottak Európa sok országába, újabb időkben a határainkon túli magyarokhoz Kárpát-Ukrajnába, Erdélybe, Szlovákiába, valamint Ázsiában és Észak-Amerikában is koncerteztek.

Magyar zeneszerzők – *Bárdos Lajos*, *Gárdonyi Zoltán*, *Gárdonyi Zsolt*, *Vass Lajos*, *Birtalan József*, *Szokolay Sándor*, *Mohay Miklós*, *Vajda János* és mások – több művet írtak a Kántusnak.

Szervezetével és szellemével ma is hirdeti a Kollégium sok évszázados diákköztársaságát, amely a kollégiumi jelmondat: „Orando et laborando” – imádkozva és dolgozva – jegyében hitben és munkában edzett generációkat nevelt.

(forrás: kantus.hu)

A KIFI őszi szünetben szervezett táborában játékosan és tartalmasan telt az idő

Magyar baptisták a határon innen és azon túl (folytatás a címloldalról)

Ezzel a döntéssel hozzájárult a fél Európát több mint negyven esztendőig maga alá gyűrő szovjet-orosz megszállás véglegesítéséhez, amely különösen kedvezett a történelmi Magyarország romjain osztozkodó utódállamok kommunista diktatúráinak, akik kényük-kedvük szerint alázták meg az elrabolt országrészek magyar őslakosságát éppúgy, mint a megcsonkított haza területén élő honfitársaikat. Ettől a rabigától kívánt elsőként az anyaország magyarsága az 1956-os szabadságharc idején megszabadulni, amit az inter-

nacionalista vörös terror véres megtorlása követett. Bár az ateizmusra épülő kelet-európai kommunista-szocialista világrendszer történelmi bukása 1989-ben bekövetkezett, Trianon szelleme még mindig él.

Annak ellenére, hogy a történelmi Magyarország területét elfoglaló, mesterségesen létrehozott utódállamok többsége a rendszerváltást követően darabjaira hullott szét, és nem találhatóak már Európa térképén – mint például Csehszlovákia, Szovjetunió, Jugoszlávia –, a szomszédos új államalakulatok magyargyűlölő nacionalizmusa egyes területeken az utóbbi időben soha nem tapasztalt méreteket öltött, lásd északi szomszédunk szankcionált és megszigorított nyelvtörvénye, amit az Európai Unió illetékes vezetői is lakonikus nyugalommal szemlélnek. Nem beszélve arról, hogy az elcsatolt országrészekben élő magyarság alapjogaiként még Trianonban garantált területi és kulturális autonómiaigényéről egyes szomszédos államok nacionalista kormányzatai ma hallani sem akarnak.

Emellett szégyenletes az a Magyarország újra hatalmi szintre emelt, a nemzetközi tőke diktálta érdekeket elvtelenül kiszolgáló poszt-kommunista, nemzetellenes, hazug

adatokkal manipuláló, a magyar közvéleményt tudatosan megtévesztő propaganda-hadjárat, amely többek között a kettős állampolgárság ügyében megtartott 2004. december 5-i népszavazás sikertelenségét is előidézte. Ilyen arcucsapása a határon túli magyar honfitársainknak még nem történt Trianon óta. (Tudott dolog ugyanis, hogy a szomszédos államok többségében elfogadott a nemzetstratégiai szempontból fontos kettős állampolgárság intézménye.) Az ilyen és ehhez hasonló felelőtlen döntések sorozata miatt kényszerült immáron több millió magyar honfitársunk, köztük több ezer baptista is elhagyni szülőföldjét az elmúlt 90 esztendőben.

Vigasztalanok volnánk, ha ezeket a szomorú tényeket vennénk csupán számításba. Tudnunk kell azonban azt, hogy mindezen történések mögött és fölött a történelem Ura, a mi teremtető Istenünk megengedő akarata áll. Ha ő ezt eltúrte népünkkel kapcsolatban, annak súlyos oka, de hitünk szerint reményteljes helyreállító szándéka is felismerhető. Izrael népével még kegyetlenebb dolgok is megtörténtek engedetlenségük miatt az elmúlt évezredekben. Még hazájukat is elvesztették hosszú időre. A diaszpórában csak a Biblia és az abban található próféciaik tartották meg őket.

A mi nemzetünk erkölcsi helyreállása, hazánk sorsának jobbra fordulása is csak egy módon jöhet létre, ahogyan ezt a Szentírásban is olvashatjuk: „*Ha megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz útjaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyítom országukat.*” (2Kron 7,14) Isten ígéjének arról az óvásáról pedig soha nem szabad elfelejtkeznünk, amely ezt mondja: „*Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatukra van a nemzeteknek.*” (Péld 14,34) A körülöttünk élő népek felé való viszonyunkban pedig az evangélium szava a mérvadó, miszerint: „*Nem személyválogató az Isten, hanem minden nép között kedves előtte, aki féli őt és igazságot cselekszik.*” (ApCsel 10,34–35) Legyen Isten áldása az anyaországban, az elszakított országrészekben és a diaszpórában élő, az ő igazságában járó, a misszióban fáradhatatlanul munkálkodó magyar és más nemzetiségű elkötelezetten hívó baptista népén!

Mészáros Kálmán
egyházelnök/lelképásztor

Legyünk Krisztus tanúi! Aliansz-imahét – 2010

Az országos megnyitó istentisztelet szolgálattevői

A Budapest-Fasori Evangélikus Templomban ünnepi istentisztelet keretében kezdődött meg 2010. január 3-án a Magyar Evangéliumi Szövetség (Aliansz) imahete. Az orgonazenés bevonulás után a házigazda evangélikus gyülekezet beosztott lelkésze, *Pelikán András* köszöntötte az egybegyűlteket.

Ezután a kijelölt lekción *dr. Mészáros Kálmán*, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke olvasta fel az emmausi tanítványok történetét elevenítve föl Lk 24,13–35 alapján, majd szavait egy áldáskérő imádsággal zárta. Megnyitó beszédet *Szeverényi János*, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos missziói lelkésze mondott.

Az alkalom központi igehirdetését *D. Szabó Dániel*, az Aliansz elnöke tartotta az ApCsel 1,6–10 alapján. A lelkész kiemelte a Krisztusról való tanúskodás fontosságát. Szolgálat után *Kübler János*, a Wesselényi Utcai Baptista Gyülekezet lelkésze tett bizonysgot a közös imádság fontosságáról. Ezután az Aliansz-imahét alkalmait *Csernák Erzsébet* metodista lelkész ismertette.

Szulahánszky T. Gábor metodista lelkész, az Aliansz főtítkárnak vezetésével a jelenlévők közös imádságban Isten elé vihették kéréseiket. A záró imát, az Úrtól tanult imádságot *Pataki Albert*, a Magyar Pünkösdi Közösség elnökének vezetésével mondták, majd az úti áldást is tőle kapták a hívek. Közben a Wesselényi Utcai Baptista Gyülekezet kórusának tagjai adtak elő evangéliumi énekeket.

Horváth-Bolla Zsuzsanna

Az atyai kéz

Régi füzetet lapozgattam az ünnepek alatt. Igaz, hogy lapjai már kissé sárgultak, de szeretem ezt a kis füzetet. Benne régi vers-törödékek, egy-egy idézőjeles mondat, gondolatok. Az egyik lapján éppen ez, a fenti, néhány mondat kíséretében.

A gondolatban, emlékekben, nem kell nagyon mélyre ásni, de években vissza kell menni bő negyven esztendőre.

Akiről ez a történet szól, akkor 17 éves lehetett. Valahol félúton a „kisfiú” és a „fiatalember” között. A szemét kellett megoperálni, még az érettségi előtt. Most ott fekszik éppen a kórházi ágyon, egynapos műtöten, szemén vas-tag kötéssel.

A kórteremben csak hárman voltak bent. Az egyik, a műtetre váró, egykedvűen nézett ki az ablakon. A mellette levő ágyon fekvő beteg már négy napja túl van a műtéten, éppen szundikál. A többiek pedig már az udvaron fogadták a látogatóikat a nyári melegben. Ő meg magányában szüleire gondolt. Mintha most is hallaná, amit édesapja mondott, mikor bejött vele a kórházba.

- Fiam, a professzor úrnak a Jó Isten nagy tudományt adott. Mi otthon édesanyáddal azért imádkozunk, hogy ő, az áldott orvos vezesse az operáció alatt is a kezét. Mindenképpen jó kezekben vagy! Ezt ne feledd!

Majd a kis falusi imaházra gondolt, a néhány tagú gyülekezetre, ahol az édesapja a harmonista és legtöbbször az igeszóló is. Jó kezekben vagy! Újra ez jutott eszébe. Most valahogy mégis egyedül érezte magát. Kicsit szomorúan, kicsit egyedül a kényszerű sötétben.

Nem vette észre, nem láthatta, hogy valaki megáll a kórterem ajtajában. Az ablakon kinéző sem vette észre, a szundikáló éppen felébredt, és szólni akart, de a látogató a szája elé emelt ujjával jelezte, hogy ne szóljon. Aztán nesztelenül, halkán az ágy mellé lépett, és kezét fia homlokára tette.

- Édesapám! - szólt halkán a fiú. Majd még egyszer hangosabban: - Ez az édesapám keze!

(folytatás a következő oldalon)

Isten munkatársaivá lettek

Pál apostol nevezi a gyülekezet tanításával, gondozásával foglalkozó elhívott személyeket Isten munkatársaivá, munkaterületüket, a gyülekezetet pedig Isten szántóföldjének (1Kor 3,9). A biblikus módon felépített gyülekezeti struktúrában feltétlenül szükség van olyan személyekre, akik elhivatottként végzik szolgálataikat a gyülekezet javára, akiknek felelőssége is több, mint a gyülekezet tagjaié. Köztük elsőként a lelkipásztorokat kell említeni, de ilyen odaszánt életű szolgálók a presbiterok és a diakónusok is. Baptista hitvallásunk is meghatározza ezeknek a szolgálatoknak a fontosságát, amikor így fogalmaz: „Hiszszük, hogy az Úr a gyülekezetek tanítására, gondozására lelkipásztorokat, presbitereket és diakónusokat hív el a családi, a társadalmi és a gyülekezeti élet terén feddhetetlen és példamutató gyülekezeti tagok közül.”

Az elmúlt év végén több gyülekezetünk is fontosnak látta, hogy alkalmas szolgatársakat állítson munkába, így négy gyülekezetünkben is ünnepi istentisztelet keretében avatták fel a megválasztott testvéreket.

Kispesten a 2009. november 22-én megtartott istentiszteletet az „elkötelezettség ünnepének” nevezték testvéreink, utalva arra, hogy a három felavatott diakónus: *Égető*

Attila, *Gerő Tamás* és *Schumann Zoltán* elkötelezte magát a kiemelt szolgálatra, amelyet felelősségteljesen végeznek a jövőben. Erről tettek bizonyosságot a felavatottak, és ezért

imádkozott az avatást vezető *Marosi Nagy Lajos*, a Presbiteri Tanács elnöke, az igehirdetés szolgálatát végző *Mészáros Kornél* főtítkárr, és az ünnep házigazdájá, *Sinka Csaba*, a gyülekezet lelkipásztora. Erre buzdította a fiatal testvéreket *Balla András* jegyző testvér a Presbiteri Tanács képviselőjeként, *Kovács Pál* gyülekezetvezető testvér pedig a kispestiek nevében.

Szombathelyen a városban működő új baptista gyülekezet életében 2009. november 29-én volt első ízben presbiteravatás, amikor *Bertha László* testvért, a Savaria Szimfonikus Zenekar szólamvezető klarinétosát avatták fel a presbiteri szolgálatra. A „szép tisztességet” *László* testvér

hétéves buzgó gyülekezeti szolgálata előzte meg. Az ígét *Papp János* missziói igazgató hirdette, az avatást *Marosi Nagy Lajos*, a Presbiteri Tanács elnöke vezette. Az avatásban részt vett *Révész Árpád* lelkipásztor és *Varga László Ottó*, a Dunántúli Egyházkerület elnöke is.

Veszprémben a helyi református templom volt a diakónusavatás színhelye 2009. december 6-án. Az októberben megalakult kis körzet, melynek *Hegyí András* testvér a beiktatott lelkipásztor, szükségesnek látta diakónusok munkába állítását a két körzeti állomáson, a Balatonszemesi „Mécset” Baptista Gyülekezetben és a Veszprémi Baptista Gyülekezetben. Az avatan-

dók, *Juhász Tibor* és *Mihály Csaba* testvérek hitelvi megvizsgálását követően *Marosi Nagy Lajos*, a Presbiteri Tanács elnöke, *Hegedűs Attila*, a Presbiteri Tanács tagja és *Hegyí András* lelkipásztor imádkoztak testvéreink szolgálatáért.

Kaposváron a helyiek szerint immár száz éve nem volt avatás. A jelenleg lelkipásztor nélkül működő gyülekezetben fiatal testvérek irányítják a gyülekezet lendületes életét. 2009. december 13-án két fiatal presbiter avatott fel a gyülekezet *Fodor Imre* és *Jóföldi Endre* testvérek személyében. Az ünnepi alkalom igehirdetője *Paróczy Zsolt* bodrogi lelkipásztor volt, aki a gyülekezet ügyintéző lelkipásztora. Az avatás megszentelt perceit a Presbiteri Tanács elnöke, *Marosi Nagy Lajos* testvér vezette, majd a kézzérteles imádságban vele együtt részt vettek a tanács tagjai közül *Balla András* és *Madarász Dezső* testvérek, valamint *Paróczy Zsolt* lelkipásztor, aki egyben a Dunántúli Egyházkerületet is képviselte.

Marosi Nagy Lajos

Szégyen vagy igyekezet?

A sportoló nem szégyelli azt, hogy sok hibáját észreveszi, vagy mert az edző nap mint nap kijavítja a technikáját, hiszen tudja jól, hogy ő nemcsak az a sportoló, akinek még rengeteg gyengéje és hibája van, hanem az a sportoló is még inkább, aki tudja, hogy mit akar elérni, miközben az odavezető utat akadályozó hibáit sorra kijavítja. Hogy sikeressé váljon, ahhoz tudnia kell a jelen állapotának hibáit.

Így van ez a hitéletben is. Te és én nem csupán az a hívő vagyunk, akinek még rengeteg hibája és vétké van, hanem az a hívő is, aki tudja, hogy krisztusi életre van meghíva, ez a cél lebeg a szeme előtt, miközben nyíltan küzd azokkal a hibákkal és bűnös természettel szemben, amelyek akadályozzák ennek a célnak az elérésében.

Hibáiról és bűneiről tudni és beszélni és azok ellen nyíltan küzdeni csak annak a hívőnek nehéz

vagy lehetetlen, aki nem tudja, hogy milyenné lehet válnia, hogy mi is az a krisztusi élet.

Tévedni emberi dolog. Mennyire igaz. És épp ezért tévedni nem szégyen.

A szégyen az, amikor a tévedésünkhöz ragaszkodunk, a tévedésünket megmagyarázzuk, a tévedésünket esetleg erénynek tüntetjük föl, a tévedésünkben nem látjuk meg a fejlődés gátját. Ez a szégyen.

Ezért az Isten szerinti bánat, szomorúság előrevívő: a megtérés útjára visz vissza.

A hívő ember a hibáival, bűneivel és bűnös hajlamaival az evangéliumi élet magasztossága felől foglalkozik.

Szeme előtt szüntelenül annak keresése van: Mit tegyek, mit tehetnék jobban, hogyan élhetnék erősebben és hasznosabban, miket kell ehhez kijavítanom és megváltoztatnom.

hgy

(folytatás az előző oldalról)

- Igen, fiam, az, de honnan tudtad, hogy én vagyok? Hiszen nem is tudtad, hogy jövök!? - kérdezte könnyeivel küszködve az apa.

- Az érintéséről, édesapám, ahogy megérintettél, azonnal tudtam, hogy ez a te kezed!

A látogatási idő hamar letelt.

A belépő ápolónő halk, de örömteli beszélgetést hallott, és furcsa, imára kulcsolt kezeket látott, ahol az egyik kéz az apáé volt, a másik a fiáé.

Nem tudjuk, mit hoz a 2010-es esztendő. De azt biztosan tudjuk, hogy jó kezekben vagyunk! Elszáll a szomorúság, az egyedüllét sem nyomaszt, örömmre változik a bánat egyetlen érintésére.

Csak ismerjük fel, hogy ez Atyánk keze!

Sajben Mihályné

Aranymenyegző

„Emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr, a te Istened!” (5Móz 8,2)

Krasznai Imre és felesége, *Orosvári Olga* 2009. november 24-én emlékeztek és ünnepelték Bagamérban házasságkötésük 50-ik évfordulóját meghitt, családi körben gyermekeikkel, unokáikkal. Ezt követően a gyülekezetben a bagamér-vámospércsi körzet énekara és ügyintéző lelkipásztora, *Kovács Lajos Zsigmond* igei gondolatai, valamint az énekhar tagjainak köszönetesei tették ünnepélyessé ezt az alkalmat.

Felemelő volt az ünnepelték énekduettje, hisz ők is aktívan részt vállaltak a gyülekezet énekari munkájában mint énekesek sok-sok évtizedeken keresztül, *Imre* testvér pedig karmesterként és harmonistaként szolgált az Úr népe között.

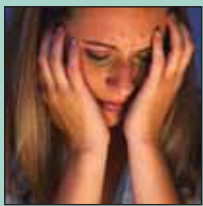
Kovács Leslie Denise

IFIROVAT

Élőben jelentkezünk!

Megfontolandó

...manapság is sokan cikinek tartják a pszichiáterhez fordulást – már csak azért sem tudják elfogadni, hogy

nem „testi” a baj, mert könnyebbnek érzik, hogy belgyógyászhoz, reumatológushoz, sebészhez menjenek, mint hogy a valódi magyarázattal szembenézzenek.

...potenciálisan halálos betegségről van szó, a depresszió miatt kórházba kerültek körülbelül 15%-a öngyilkosságban hal meg.

Egyébként – hogy elkerülje a szubjektív megítélés okozta cirksút – a pszichiátria szakma összeállított egy kritériumrendszert (kvázi „pontrendszert”, DSM-IV a neve), ami alapján az illető páciens panaszai és tünetei ismeretében a szakember objektíven meg tudja határozni, hogy depressziós-e vagy sem.

A lét elviselhetetlen nehézsége

Ismét egy téma, amiben az utca embere, a tizenéves iskolatársunk/gyerekünk, de még a piaci zöldségárús nénink is szakértőnek érzi magát manapság: a depresszió.

Kedves ismerősünk levert, kialvatlan a szakítása óta? Testvérünk egy hete szomorkodik a tengerimalac halálát követően? A korábinál kevesebbet eszik a nagymama? A gyerek hónapok óta csak feketében hajlandó utcára menni? Esetleg mi saját magunkat szokatlanul szomorúnak érezzük egy ideje? Tudjuk jól a diagnózist: depresszió!

Tényleg betegségről beszélünk

Bár maga a szó elég elcsépett, talán divatos is mai társadalmunkban (lásd: „nem tudom, olyan depis vagyok ma” – és hasonló szakkifejezések), hogyha orvosi szempontból akarjuk definiálni, egy, a hangulatzavarok közé tartozó betegségről van szó. Érdeemes tájékozódni kicsit a témáról, mert sok a félreértés vele kapcsolatban. Egyébként tulajdonképpen megkerülhetetlen is, mert a statisztikák szerint egy adott időpontban a felnőtt lakosságnak mintegy 7,1%-a szenved klinikai depresszióban, és élete során az emberek 15,1%-át utoléri valamikor ez a betegség. Bizony, igazi keresztyéneket is! Tényleg betegségről beszélünk itt egyébként, nem jellemgyengeségről, hisztiről vagy lustaságról – bár egyes tüneteit könnyű felületesen így leírni. Az agyunk is egy szerv (hasonlóan a gyomorhoz, tüdőhöz vagy a szívhez), csak hogyha itt működés-zavar támad, az bizony elsősorban a viselkedésünkön és a hangulatunkon lesz látható. Ezt okozhatják örökletes tényezők vagy külső hatások is. Könnyű abba a tévedésbe esni, hogy depresszióban szenvedő keresztyén testvéreinkre (vagy adott esetben saját magunkra) még extra büntudatot is helyezünk, amiért nem „örül(ünk) az Úrban mindenkor”, ahogyan azt kellene: biztosan kevés a hite, vagy nem gondolkodik helyesen Istenről! Így aztán még nehezebb lesz a helyzet...

Tünetek

Az ember idegesítőnek érez másokat, könnyen elveszíti a türelmét, majd haragszik önmagára, amiért ezt tette. Nem csoda, hogy ilyenkor inkább kerüljük mások társaságát, és egyedül kívánunk lenni. Egyfajta üresség érzése fogja el ilyenkor az embert. Úgy érzi, nem a szokásos önma-

ga. Az önértékelése alacsony, önbizalma nincs.

Az utóbbihoz hasonló érzésekkel írható le részben a depresszió – bár igaz, hogy az egészséges emberek alap karakterében is lényeges különbségek vannak. Ezenkívül vannak testi tünetei is persze: például étvágytalanság, álmatlanság.

Van nem típusos megjelenési formája is – inkább tizenévesekre és férfiakra jellemző –, amikor nem levert, hanem inkább agitált, agresszív az ember. Sok esetben pedig testi panaszokban, fájdalmakban jelentkezik ez a betegség – az én betegekim között sem ritka, hogy valakinek minden szervi ok nélkül nagyon sokat fáj a feje, háta, hasa. Ilyenkor bizony lehetséges, hogy a lélek fájdalma ilyen testi módon nyilvánul meg.

Figyeljünk oda magunkra és szeretteinkre!

Tény egyébként, hogy az orvostudomány egyelőre arcpirítóan kevésbé ismeri a depresszió kórélettani (sejt-, molekulaszintű) hátterét, de már vannak érdekes adatok, amiket tudunk róla. Példának említem, hogy a depressziós emberek agyában egy bizonyos terület, a hippocampus, kisebb az egészségesekénél – és állatkísérletek szerint tartós, hatékony antidepresszáns gyógyszeres kezeléssel ez a méretkülönbség visszaállítható.

Tapogatózzunk azonban bármekkora sötétben a kórtani okokat illetően, a kezelési lehetőségek igazán jók manapság. Ahogy egy elmeorvos szövegében fogalmaznak: „A hangulatzavarok (...) mára a kezelésre legjobban reagáló betegségekévé váltak a pszichiátriában és az általános orvoslásban”. Ez a jó hír. A rosszabb viszont az, hogy a statisztikák szerint a hangulatzavarban szenvedők legnagyobb része különféle okokból nem kapja meg a megfelelő kezelést. Ez sajnálatos, mert potenciálisan halálos betegségről van szó, a depresszió miatt kórházba kerültek körülbelül 15%-a öngyilkosságban hal meg. Szóval figyeljünk oda magunkra, figyeljünk oda a szeretteinkre, és noha tényleg nem kell minden szomorúságra és aggodásra tabletták után nyúlni, ha itt az ideje, kérdezzük meg egy szakember véleményét, és vegyük figyelembe a tanácsait!

Dr. Bukovszky Eszter
neurologus
Dr. Bálint Melinda
orvos

Amire a természet tanít – Botanika a Bibliában

Fekete eperfa (*morus nigra*)

„Az apostolok így szóltak az Úrhoz: *Növeld a hitünket! Az Úr ezt válaszolta: Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és így szólnátok ehhez a vadfügefához: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezz meg a tengerben, az engedelmeskedne nektek.*” (Lk 17,5–6)

„*Ne vonulj közvetlenül utánuk, hanem kerüld meg őket, és a szederfák irányából támadj rájuk! És ha majd lépések neszt hallod a szederfák teteje felől, akkor vonulj ki a harcra, mert előtted megy az Isten, hogy megverje a filiszteusok táborát.*” (1Krn 14,14–15)

„*Aki szegény ilyen áldozathozatalra, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan báboányszobrot készítsen, mely nem inog.*” (Ézs 40,20)

A Bibliából idézett igeversekben eltérőek a héber nevek. A *baka* Sámuel könyvében és a Krónikákban, a *mesokán* Ézsaiás könyvében, a görög *szükáminosz* Lukács evangéliumában szerepel. Általános vélemény szerint a növényt vagy a természetét jelentik e szavak.

A *szükáminoszt* ne tévesszük össze a *szükomoreaval* (szikomorfa), bár valószínűleg közös szótövből, az

eperfa eredeti görög nevéből származik. A *mesokán* nevet se keverjük össze a túskebokrot jelentő *mesúkách* szóval! A *baka* elnevezés erősen vitatott, többen eperfának és körtefának fordítják.

Közép-Ázsiából származó, alacsony (8–12 m) lombhullató fa, mely az eperfafélék családjába (*Moraceae*) tartozik. Igen széles és terebélyes koronával rendelkezik. Zömök, rövid törzse gyakran megcsavarodott vagy ferdén növő. Szálkásan barázdált, sötét vagy narancsbarna kérge bütykös, csomós megvastagodású, emiatt nagyon egyenetlen. Alsó ágai igen erősek, többszörösen meghajlítottak, és nagyon göcsörtösek. Fényes barnás-bíbor színű rügyei vastosak, ovális alakúak. Nagy, széles tojásdad, szív alakú levelei karéjosak, fogazottak, szíves vállúak. Zöld levélfelcsínje érdes tapintású, világoszöld fonákja pedig szőrös. Apró zöld virágai kis csomókban nyár elején nyílnak. Eglaki. Igen ízletes álltermései sötét vagy feketés-vörösek. Az ókor óta ismert kultúrnövény. Kérgéből és leveléből teát készítenek cukorbeteg számára. Csoportos csonthéjas terméséből zselét, gyümölcshabot, szörpöt készítenek, vagy befőttként, lekvárként teszik el. Pálinkát is főznek gyümölcséből. Enyhe teltű tájakon Közép-Európában is ültetik. Nálunk kissé fagyérzékeny.

Jézus a hit erejét szemlélteti az apostoloknak, ami számunkra is megfontolandó. Egy mustármagnyi őszinte, gyermekien bízó hit megvalósíthatja a több szempontból is lehetetlent. A felnőtt fa megérti felszólításunkat, kiszakad a földből, és nekünk engedelmeskedve gyökeret ver a sós tengervízben. Kétség és aggodalmaskodás nélkül vehetjük igénybe Isten felajánlott segítségét, ha bűneinket megbánjuk és beleygőre keressük az ő szeretetébe. A lehetetlenül sós körülmények így nem pusztítanak el, sőt tartósítanak, mert hallgatunk szavára.

Ifj. Fejér László

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

Az Akik Hazamentek rovatban csak híradást jelentetünk meg egy-két mondatban (200–500 karakter, ez körülbelül 10 sort jelent).

BOKOR: Maczkó István testvérünket, a bokori gyülekezet vezetőjét életének 83. évében, 2009. július 23-án hívta haza az Úr. Temetésén a vigasztalás és a feltámadás ígét *Vadon Sándor* lelkipásztor hirdette, énekekkel a lucfalvai baptista kórus szolgált a felsőpetényi fúvószenekar kíséretében. Fiatalon, 16 éves korában fogadta el Megváltóját, akit egész életében hűen szolgált.

BUDAKESZI: 2009. december 18-án búcsúztunk **Vadon Mihály** gyülekezetvezető testvérunktől, akit 89. életévében szólított haza az Úr. Gyülekezetünk hűséges, mindig szolgálatkész tagja volt. A gyászistentiszteleten a vigasztalás ígét *Kis Árpádné*, a gyülekezet előző, és *Ács András* jelenlegi lelkipásztor hirdette.

BP.-PESTSZENTIMRE: Móga Imréné (élt 86 évet) temetése 2009. december 30-án volt a kispesti temetőben. A gyászszertartáson *Győri Kornél*, *László Gábor* és *Háló Gyula* lelkipásztorok szolgáltak. Vigasztalja a gyászolókat az Úr ígéje: „*Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség!*” (Fil 1,21)

H I R D E T É S E K

♦ **Kiadó** lakás Budapesten. Érd.: 06 20 886 0160.

♦ Szegeden a Gyöngyvirág utcában a trolimegállónál IX. emeleti 3 szobás felújított lakásba fiú **albérlőt keresünk**. 10 ezer Ft/fő/hó + rezszi + kaució. Tel.: 06-20-886-0866.

♦ Pestszentlőrinc, 2. emeleti, kb. 55 m²-es, gázfűtéses, csendes, világos, 2 és fél szobás lakás **kiadó** a Szent Lőrinc lakótelepen hívó bérlőnek, a metrótól 10 percre. 45 ezer Ft/hó + rezszi, 2 hónapos előre-tartással fizetve. Telefon: 276 8524, 06 20 594 2006, vagy 06 20 323 1704.

Békehírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula • Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehirkok@baptist.hu • www.bekehirkok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A Békehírnök csekkszám: 11706016-22163851 • Kéziratot nem őrizzük meg és nem adunk vissza. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetések megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 120 Ft

Mibe kerül Isten iránti engedelmisségem másoknak?

„...megragadtak egy cirénei Simon nevű férfit... és rátették a keresztfát...” (Lk 23,26)

Ha Istennek engedelmeskedünk, ez másoknak többre kerül, mint nekünk magunknak: itt a bökkenő! Ha szeretjük Urunkat, az engedelmisség nem áldozat nekünk, hanem gyönyörűség, azoknak azonban, akik nem szeretik őt, jó sokba kerül. Engedelmisségünk következtében mások terve felborulnak, és ezért így gúnyolnak minket: „Ezt nevezed keresztyénségnek?” Kikerülhetjük ezt a szenvedést; de ha Istennek akarunk engedni, akkor nem szabad kikerülnünk: kell hogy megfizessék az árát.

Emberi büszkeségünk tiltakozik ez ellen. Ezt mondjuk ilyenkor: „Soha senkitől semmit nem fogadok el.” De vagy megteszed, vagy elleneszegeülsz Istennek. Nincs jogunk rá, hogy jobb körülményeket igényeljünk magunknak, mint amilyenekben Urunk élt (Lk 8,2-3).

Szellemi életünkben pangás áll be, ha ezt mondjuk: „Mindent magam akarok elviselni.” Nem vagy rá képes. Úgy bele vagyunk szöve Isten egyetemes terveibe, hogy mihelyt engedelmeskedünk, ezt azonnal megérzik mások is. Megmaradunk-e az engedelmisségben akkor is, ha Isten azt kívánja, hogy lemondjunk függetlenségünkről? Hajlandók vagyunk-e átmenni ezen a megaláztatáson, vagy pedig hátat fordítva a másik irányt választjuk: „Nem akarom, hogy mások szenvedjenek miattam.” Ha ezt az utat választjuk, engedetlenek leszünk Isten iránt. Ez ugyan azonnal könnyít helyzetünkön – de megszorítjuk vele az Urat. Ha azonban engedünk Istennek, ő maga fog gondoskodni azokról, akiknek viselniük kell engedelmisségünk következményeit. – Engedelmeskedjünk, és bízzuk a következményeket őreá!

Vigyázz, ne akard előírni Istennek, hogy minek szabad történnie, ha engedelmeskedsz neki!

Oswald Chambers

Mi és a szülők (1. rész)

Az 1Mózes 2,24-ben leírtakat idézi Jézus a Máté 19,5-ben, azaz bibliai alapja van két fiatal – egy férfi és egy nő – új élete szülők nélküli megvalósulásának, új helyen, új körülmények között.

Ismereteink szerint nem volt ez mindig így: a vándorló népeknél együtt maradtak a nemzetségekben a nemzedékek – egyenesen bűn volt „idegen feleséget” venni –, ha viszont távozni kellett, annak isteni küldetéstartalma volt: „Menj el a te földedről, rokonságod közül és atyád házából!” (1Móz 12,1-2)

Negyven éve – 1968-ban – a diáklázadásokkal induló, majd a hip-pimozgalommal folytatódó politikai mozgalomba torkolló változások, a szexuális szabadság, illetve szabadság meghirdetése alapjaiban rendítették meg a házasság addig biztosnak hitt intézményét. A mozgalom bölcsője Franciaország, Dánia, Hollandia volt, hozzánk a 70-es évek végén, a 80-as évek elején – akkor divatos szóval élve – „gyűrűzőtt” be a változás. Az 1980-as népszámláláskor kérdezőbiztosként találkoztam olyan lakásbérlelőkkel – fiatal férfi és leány –, akik az adminisztrációs kényszer hatására szembesültek először a ténnyel, hogy meg kel-

lett határozniuk helyzetüket, kapcsolatukat: nem házások, nem élettársak – egyezkedésünk után az jött ki, hogy „közös bérlelőknek” írtam be őket. (Megjegyzendő az élettárs fogalmának jelentése régen és ma – édesapám még ezen a néven imádkozott édesanyáért.)

Maradjunk inkább a hagyományos, Isten szerinti házasságkötés utáni szülői és rokoni kapcsolatok elemzésénél!

A néprajzzal, népszokásokkal foglalkozó szakirodalom egyik kiváló tudósa, *van Gennep* mondja: „az emberi élet egyik stádiumából a másikba való átmenetelt meghatározott ceremóniák szerint hajtják végre, melyek három fő részből állnak:

1. fázis: a régebbi állapotból való kilépés
2. fázis: átmeneti állapot (a kettő közötti lebegés)
3. fázis: az új állapotba való befo-gadás.

Hont Ferenc magyar néprajzkutató tudós az élet főbb állomásaihoz kapcsolódó szokásokat „életszínjateknak” nevezte.

Néhány közmondás a párválasztás társadalmi hátteréről: „Suba subához, guba gubához!” „Nézd meg az anyját, vedd el a lányát!” (folytatjuk)

Nagy Sándor

A HIT

Amikor nyugdíjba mentem, so-kat vigyáztam az unokáimra.

Nagyon boldog időket szereztek nekem. Nappal sétáltunk a Dunaparton, hintáztunk a Károlyi kertben, és ha este is én voltam velük, akkor együtt imádkoztunk. Meleg-ség járja át a szívem, mikor eszembe jut, hogy a kiságyuknál állva összettem a kezüket, és egyenként imádkoztam velük.

Egyszer az egyik unoka megjegyezte: – „Mama, hogy higgyek az Úr Jézusban, ha nem is láttam még?”

Néhány kérdés és egy-két példa után elfogadta, hogy nagyon is jó, hogy nem a szomszéd bácsira vagy a tornatanárra mondjuk, hogy ő a Megváltónk. Testi szemünkkel nem láthatjuk az Úr Jézust, de annál élőbb bennünk az arca. Halljuk, ha szól hozzánk, látjuk a teremtett világ szépségeit, és érezzük jóságát.

Elfogadta a magyarázatomat, amire bizony nem voltam felkészülve. Azon az estén különös áhítattal

imádkozott: – „Drága Úr Jézus, add, hogy mindig higgyek benned, akkor is, ha nem látlak!”

Újrágondoltam az unokám kérdését. Vajon én látom az Urat? Érzem jóságát a bajban is? Őszintén elmondtam neki, nekem sem könnyű mindig hinni. Csak a kisgyermek bevallja, amit én nem. Hitet kértem tőle, mert boldog, aki lát és hisz, de boldogabb, aki nem lát és úgy hisz!

Frittmann Lászlóné

